

Commissie van Advies Volledige Schadevergoeding (CAVS)

2019/112 van 19 november 2019

CAVS: voorzitter: Prof. mr. S.D. Lindenbergh; leden: Mr. J.P. de Jong en Dhr. H.J. Kleian

Verrekening Militair Invaliditeits pensioen (MIP) met vergoeding van kosten van huishoudelijke hulp en verlies aan zelfwerkzaamheid.

Belanghebbende stelt dat de kosten voor huishoudelijke hulp en verlies aan zelfwerkzaamheid behoren tot de schade en dat er is geen sprake van opkomende voordelen o.g.v. artikel 6:00 BW. Commissie: Volgens de UVS dient het ministerie van Defensie de restschade te dragen. Artikel 6:100 BW bepaalt dat, wanneer een zelfde gebeurtenis voor de benadeelde naast schade tevens voordeel heeft opgeleverd, dat voordeel bij de vaststelling van de te vergoeden schade in rekening moet worden gebracht voor zover dat redelijk is. Dat betekent dat voor toerekening nodig is dat het voordeel in conditio sine qua non-verband staat met de gebeurtenis waardoor het letsel is veroorzaakt, en dat toerekening van het voordeel naar de maatstaven van artikel 6:98 BW redelijk is. In dit geval zou zonder het letsel de uitkering uit het MIP niet zou hebben plaatsgevonden, zodat tussen de letselveroorzakende gebeurtenis en de baten uit het MIP conditio sine qua non-verband bestaat. In het kader van de redelijkheid van toerekening van voordelen uit verzekeringsuitkeringen in geval van letsel heeft de Hoge Raad een reeks van gezichtspunten aangedragen. De uitkering uit het MIP is door de civiele rechter wel aangemerkt als uitkering uit schadeverzekering. De Commissie acht toerekening, gelet op het karakter en de achtergrond van de UVS, redelijk.

Advies

inzake het geschil tussen de Minister van Defensie en de heer N.(hierna te noemen: belanghebbende), vertegenwoordigd door mr. J.J. van Vliet

1. Het geschil

Partijen hebben een verschil van mening over de vraag of het Militair Invaliditeitspensioen (MIP) in mindering moet worden gebracht op de vergoeding ter zake van huishoudelijke hulp en verlies aan zelfwerkzaamheid.

2. Grondslag voor behandeling door CAVS

Bij besluit van de Minister van Defensie van 27 november 2015, nr. BS2015021472, is per 1 september 2015 ingesteld de commissie van advies volledige schadevergoeding (CAVS), hierna te noemen de Commissie. Op grond van artikel 3 van voornoemd besluit brengt de Commissie op verzoek van de Minister advies uit over de aan de schadeberekening ten

grondslag liggende uitgangspunten, indien de belanghebbende als bedoeld in artikel 1 van de uitvoeringsregeling volledige schadevergoeding en de Minister hieromtrent geen overeenstemming hebben bereikt. In casu is er sprake van een dergelijk geval. Het verzoek is namens partijen ingediend door het Hoofd van de Afdeling Claims van het ministerie van Defensie.

3. Beschouwing

Inleiding

Belanghebbende raakte in april 2008 in Afghanistan zwaar gewond als gevolg van een ongeval met een berm bom. Aan hem werd in december 2012 eervol ontslag verleend uit de militaire dienst en hij werd daaropvolgend aangesteld als burgerambtenaar in vaste dienst.

Aan belanghebbende werd in december 2012 een MIP toegekend van 100%, alsmede een Bijzondere Invaliditeitsverhoging van 40%.

In december 2014 werd een verzoek tot een volledige schadevergoeding ingediend, en het ministerie van Defensie heeft aangegeven dat belanghebbende voldoet aan de voorwaarden om voor een volledige schadevergoeding in aanmerking te komen.

Op basis van door partijen overeengekomen uitgangspunten heeft het Rekenbureau de restschade doorgerekend, en een rapport verlies arbeidsvermogen (inclusief huishoudelijke hulp en verlies aan zelfwerkzaamheid) opgemaakt. Uit dit rapport volgt dat de schade aan verlies van arbeidsvermogen enkel bestaat uit verleden schade. Vanaf 2012 is er door de combinatie van het salaris en het militair invaliditeitspensioen structureel sprake van een hoger netto inkomen in de situatie na ongeval dan in de hypothetische situatie zonder ongeval.

Op verzoek van belanghebbende heeft het Rekenbureau vervolgens de schade wegens het verlies aan zelfwerkzaamheid en huishoudelijke hulp separaat vastgesteld door die posten uit de berekening te halen. Het Rekenbureau becijferde de verschenen en toekomstige schade wegens huishoudelijke hulp en verlies aan zelfwerkzaamheid op ongeveer 100.000 euro.

Overwegingen

Naar de mening van belanghebbende behoren de posten huishoudelijke hulp en verlies aan zelfwerkzaamheid tot de schade en is er geen sprake van opkomende voordelen die op grond van artikel 6:100 BW hiermee verrekend kunnen worden.

Het ministerie van Defensie stelt dat de baten uit het MIP wel op de vergoeding voor de schadeposten huishoudelijke hulp en verlies aan zelfwerkzaamheid in mindering mogen worden gebracht. Om restschade te kunnen vaststellen dient er een vergelijking te worden gemaakt tussen de schadeloosstelling die een militair op basis van de Kaderwet Militaire Pensioenen ontvangt en de civielrechtelijke schadevergoeding die verschuldigd is als de schade met analoge toepassing van het BW wordt begroot. Het alsdan vast te stellen totaal aan bestuursrechtelijke (en rechtspositionele) aanspraken kan men vergelijken met het totaalbedrag dat conform de civielrechtelijke aanspraken is verschuldigd. Volgens het ministerie van Defensie blijkt uit parlementaire stukken (m.n. de brief van de Staatssecretaris van Defensie van 21 juni 2007, kenmerk 30139, alsmede de Nota van Toelichting bij het Besluit van 19 juni 2014, Stb. 2014, 251) dat het totaal aan rechtspositionele aanspraken (MIP en overige uitkeringen en voorzieningen) bij elkaar dient te worden opgeteld en dient te worden afgezet tegen de civielrechtelijke schadevergoeding die verschuldigd is als de schade overeenkomstig

het BW wordt begroot. Het MIP wordt op die manier ook verrekend met andere materiele schadeposten: zoals in de situatie van belanghebbende met de vergoeding wegens het verlies aan zelfwerkzaamheid en de vergoeding voor huishoudelijke hulp. Dat het MIP niet wordt verrekend met het inkomen uit het burgersalaris van belanghebbende laat zien dat het MIP niet alleen wordt toegekend ter dekking van verlies aan verdienvermogen, maar ook ten behoeve van mogelijke andere beperkingen in het dagelijkse leven.

De Commissie volgt de redenering van het ministerie van Defensie. Daartoe acht de Commissie het volgende redengevend. Volgens de UVS dient het ministerie van Defensie de restschade te dragen die bestaat uit het verschil tussen hetgeen op grond van rechtspositionele vergoedingen door de overheid wordt gedragen en hetgeen naar civiel recht in geval van aansprakelijkheid uit onrechtmatige daad voor vergoeding in aanmerking zou zijn gekomen. Artikel 6:100 BW bepaalt dat, wanneer een zelfde gebeurtenis voor de benadeelde naast schade tevens voordeel heeft opgeleverd, dat voordeel bij de vaststelling van de te vergoeden schade in rekening moet worden gebracht voor zover dat redelijk is. Dat betekent dat voor toerekening nodig is dat het voordeel in *conditio sine qua non*-verband staat met de gebeurtenis waardoor het letsel is veroorzaakt, en dat toerekening van het voordeel naar de maatstaven van artikel 6:98 BW redelijk is (HR 8 juli 2016, NJ 2017/262; Tennen/ABB). In het onderhavige geval staat vast dat zonder het letsel de uitkering uit het MIP niet zou hebben plaatsgevonden, zodat tussen de letselveroorzakende gebeurtenis en de baten uit het MIP *conditio sine qua non*-verband bestaat. In het kader van de redelijkheid van toerekening van voordelen uit verzekeringsuitkeringen in geval van letsel heeft de Hoge Raad een reeks van gezichtspunten aangedragen (HR 1 oktober 2010, NJ 2013/81; Verhaegh/Jenniskens). De uitkering uit het MIP is door de civiele rechter wel aangemerkt als uitkering uit schadeverzekering waarvan het in geval van aansprakelijkheid naar civiel recht redelijk is om deze op de vergoeding ter zake van verlies aan arbeidsvermogen in mindering te brengen (Rb. Den Haag 8 januari 2014, ECLI:NL:RBDHA:2014:421). In het kader van de UVS acht de Commissie toerekening, gelet op het karakter en de hiervoor weergegeven achtergrond van die regeling, eens temeer redelijk. Daarbij speelt een rol dat verlies aan zelfwerkzaamheid kan worden aangemerkt als arbeidsvermogenschade en het MIP bovendien niet alleen dient ter dekking van verlies van verdienvermogen, maar ook ter zake van andere beperkingen.

5. ADVIES

De Commissie adviseert om het MIP in mindering te brengen op de vergoedingen ter zake van huishoudelijke hulp en verlies aan zelfwerkzaamheid.